

Ob 90 letnici dr. Bruna Ravnikarja

22. julija praznuje svoj okrogli življenjski jubilej dr. Bruno Ravnikar.

90 let je častljiv jubilej, ob katerem mu voščimo in želimo veliko zdravja, veselja in prijetnih trenutkov ob druženju z bližnjimi in prijatelji. Kolikor ga poznamo, pa vemo, da ga tudi folklorna strast še ni zapustila, zato mu želimo tudi veliko energije, ustvarjalnosti in seveda glasbenih (folklornih) užitkov.

Metliški folkloristi dolgujemo sodelovanju z Brunom Ravnikarjem veliko zahvalo. V iskanju folklornih izročil je v zgodnjih sedemdesetih prepoznal izvirnost in posebnost našega izročila – *Metliškega obredja*. V začetku vzpodbuda, ob popravljanju napak, učenju so sledili prvi uspehi na festivalih, temu pa je sledila želja takratnih folkloristov po nečem več, kar je z Ravnikarjevimi plesnimi spleti doprineslo k uspehu in prepoznavnosti Metliške folklorne skupine Ivan Navratil v Sloveniji in tujini. Tudi uvrstitev *Vuzemskih*

obrednih iger iz Metlike v register nesovne kulturne dediščine Slovenije leta 2013 lahko pripišemo temu izjemnemu medsebojnemu sodelovanju. Ob tem se je večala tudi prepoznavnost naše občine.

Občina Metlika je prepoznala prispevek dr. Bruna Ravnikarja in se mu »oddolžila« **z imenovanjem za častnega občana občine Metlika** v letu 2009. Eno človeško življenje, pa toliko delovnih in interesnih področij in toliko energije, ki je potrebna za delo na vsakem od njih!

Bruno Ravnikar, po svojem osnovnem poklicu *fizik*, torej raziskovalec, *šolnik* na tem področju, *direktor* na železnici in pri nekdanjem slovenskem industrijskem ponosu Iskri, živi očitno kar več življenj hkrati!

Drugo njegovo "vzporedno" življenje je *glasba, muzikologija in akustika*, kjer je *magistriral* in zagovarjal *doktorsko disertacijo* in v tem delu svojega življenja delal najprej kot redni, po upokojitvi pa še kot izredni *univerzitetni profesor*.

Tretje življenje pa je seveda obsežno (orjaško) strokovno in organizacijsko delo v folklori, kjer je Bruno Ravnikar že dolgo osebnost, ki je dala odločilni ton eni od poglobitvenih smeri slovenske folklorne.

Če ostanemo na področju folklorne, kjer je Bruno Ravnikar pred 70 leti v Folklorni skupini tobačne tovarne "Oton Župančič" začel kot korepetitor in plesalec, je pravzaprav težko izbirati tisto najpomembnejše, kar ga je upravičeno pripeljalo med najaktivnejše in najpomembnejše osebnosti folklorne, ki so to zvrst umetniške ustvarjalnosti pri nas umestile na dovolj

visoko in pomembno mesto v naši kulturi. Bruno Ravnikar je po eni strani tisti, ki je ljudska plesna izročila "pretvarjal" v oblike, ki so jih in jih še vedno izvajajo folklorne plesne skupine. Ustvaril je številne *plesne koreografije in glasbene priredbe ter spremljave*. Po drugi strani je opravil ogromno delo na področju *ustanavljanja, organiziranja in vodenja odličnih folklornih skupin in različnih folklornih srečanj*, s katerimi se je pri nas vzpostavilo pregledno in urejeno kulturno področje, vsekakor primerljivo s tistimi v drugih razvitih evropskih državah. Vse to govori o izvrstnem občutku Bruna Ravnikarja za organizacijo, torej za tisto "logistiko", ki jo je očitno na kulturno področje prispevalo njegovo "prvo" življenje. Tak razvoj je slovenski kulturi odpiral vrata v svet, na področje med seboj dobro povezanih številnih festivalov ljudskih kultur in folklore, povezanih zlasti v *mednarodnem folklorinem komiteju CIOFF (katerega ustanovni član je)*, ki je ena uglednejših nevladnih organizacij, stalno navezana tudi na UNESCO.

Bruno Ravnikar *raziskuje in zapisuje ljudske ples* po vsej Sloveniji, delo v CIOFF-u pa mu je omogočilo spoznavanje svetovne zakladnice ljudskih

plesov. Ob številnih strokovnih objavah naj omenim priročnika za zapisovanje in učenje ljudskega plesa *Kinetografija iz leta 1980* (300 zapisov plesov s področja nekdanje skupne države) in dopolnjeno izdajo v knjigi *Kinetografija, ples in gib v letu 2004*. Za resno delo vsakega folklornega ustvarjalca je priročnik vsekakor eden od osnovnih pripomočkov.

Na kulturnem področju tovrstnih ljudi pravzaprav ni veliko, zato pa so toliko dragocenejši. Tudi stil dela Bruna Ravnikarja, njegova asketska strogost in natančnost ter vztrajna doslednost, so zato včasih delovali kar pretirano zahtevno, vzbujajoč tudi kakšno zamero, kar mi je ob enem najinih srečanj tudi »potarnak«, češ bil sem prestrog. Uspešni delavci so vselej soočeni s tem; vendar njihova človeška in strokovna avtoriteta zaradi tega nikdar nista ogroženi. Spoštovanje in upoštevanje, ki ga slovenska folklorja kaže do profesorja Bruna Ravnikarja, zato nikakor nista presenetljiva; zlasti skupine, katerih ustanovitelj in stalni sodelavec je, pa s svojo spoštljivostjo do svojega mentorja potrjujejo, za kakšnega človeka gre.

Ob svoji *70-letnici* je Bruno Ravnikar prejel Častni znak Svobode Republike Slovenije, Plaketo mesta Ljubljane, mednarodna folklorna organizacija CIOFF, katero je pomagal

osnovati pred 50 leti, pa ga je imenovala za svojega častnega člana. Na pragu osemdeset letnice ga je Občinski svet Občine Metlika imenoval za *našega častnega občana*.

Ob 60-letnici folklornega delovanja smo se mu oddolžili tudi metliški folkloristi z *zahvalo in skulpturo krokarja simbolom iz metliškega grba*.

Ob 90-letnici mu želimo, da bi še dolgo užival ob petju in razigranih plesnih gibih folkloristov. Želimo mu/si, da bi se še naprej srečevali ob zaviranju kola na *Vuzemski ponedeljek* v Metliki.

Stane Križ, Metlika, julij 2020.

